

[Arnth Jensen.]

Jeg anerkender gerne denne Udtalelse fra Ministeren som meget forstandig og ogsaa som paakrævet, men jeg føjer til, at bedre vilde det have været, om man gennem et ministerielt Cirkulære gav Udtryk for, at Ministeriet ikke blot vilde se bort fra Fremme af Byggeplaner, men ogsaa, saafremt man midlertidigt kunde ordne Forholdene nogenlunde tilfredsstillende, vilde se bort fra de 2- og 5-aarige Bestemmelser i Folkeskoleloven, som mange Steder volder saa store Bryderier.

Men Spørgsmaalet vilde endda ikke dermed være løst. Det er mig bekendt, at i Sorø Amt er der i ikke mindre end 3 store Kommuner fremkommet det Forhold, at Sogneraadene med blot een Stemmes Flertal hvert Sted ønsker omgaaende at gennemtrumfe en Nyordning af Kommunernes Skolevæsen, som der i Kommunerne er et meget stort Tal, for ikke at sige Flertal, af Beboere imod. Jeg tror, at saavel Skoledirektionen som Ministeriet vilde gøre ret og vel i at medvirke til, at disse Planer, der hviler paa et saa spinkelt Flertalsgrundlag, under de nuværende usikre Forhold blev henvist til fornyede Overvejelser.

Skolen som saadan kan ikke være tjent med, at blot fordi et lille Flertal ønsker at sætte sin Krig igennem — maaske for personlig Prestiges Skyld —, skal den paa Forhaand mødes med Mistillid fra ca. Halvdelen af Kommunernes Hjem. Hvis man virkelig ønsker alt godt for vor Folkeskole, saa maa man her gaa mere forsigtigt med Dørene, og jeg henstiller indtrængende til den højtærede Undervisningsminister, at han som Skolens øverste Vogter og Værner bruger hele sin Indfyldelse og hele sin Magt til at afværge den Skade, som her let kan ske. En bekræftende Udtalelse herom fra den højtærede Minister vil sikkert blive hilst med Glæde af mange, ogsaa af den højtærede Ministers politiske Tilhængere.

Jens Thomsen: Den Opfattelse, at der skal gøres alt muligt for at bevare Landets Neutralitet, har vundet enstemmig Tilslutning baade her i Salen og ud over hele Landet. Der skulde være samme Enighed om at fordele Neutralitetsomkostninger paa hele Samfundet, men det ser unægteligt ud til, at de væsentligste Byrder skal lægges over paa Landbruget.

Da man hæftede den danske Krone til Dollar i Stedet for Sterling, væltede man ikke blot Byrderne over paa Landbruget, men man røvede Millionbeløb fra Landbruget og forærede dem til enkelte Impor-

tører, der stiltiende stak Foræringen i Lommen. Der er jo ingen, der har set Prissættelser, fordi Importørerne fik Sterling til en betydelig nedsat Pris!

Vi købte sidste Aar i England for 66 pCt. af vort samlede Salg til England, og de 66 pCt. af Sterlingbeløbet, som vi faar hjem, kunde vedblivende være solgt til 22,40 uden at gaa berettigede Interesser for nær. Ved Vareindkøbene var der kalkuleret med de 22,40, og Varesalget fandt Sted efter samme Kalkulation. Var man gennem Clearingforanstaltninger gaaet denne Vej, kunde der kun blive Vanskeligheder med de ca. 34 pCt. af hele Sterlingbeløbet, og der var ikke engang blevet Vanskeligheder med de 34 pCt., idet der i stor Udstrækning var købt Raavarer i andre Lande i Sterling. Men Sælgerne benyttede ogsaa Lejligheden til at tage en ekstra Fortjeneste af Kursændringen, idet de forlangte at faa Dækning med 22,40. De benyttede force majeure-Klausulen til at tage denne ekstra Fortjeneste.

Saa længe Sterling var mere værd end 22,40, fulgte Regeringen denne Notering; men saa snart det kniber til den anden Side, støder man straks Dolken i Ryggen paa Landbruget til ubodelig Skade for hele den danske Økonomi. Hvis Landbruget for Tiden solgte sine Varer uden at tage Hensyn til Landets Neutralitet, kunde der opnaas store Priser. Jeg mener ikke, man skal gøre dette, men de økonomiske Ofre, der maa bringes for at bevare Neutraliteten, bør ikke ensidigt væltes over paa Landbruget.

Det er Landbrugets Eksport, der er det væsentligste Grundlag for hele Befolkningens Eksistens, men til Trods derfor lægges Forholdene saadan til Rette, at der ikke kan opnaas en Løn for det mest samfundsnødvendige Arbejde. Landbruget møder ganske vist i denne Tid stor Medlidenhed, baade fra Pressen og fra mange Politikere, der taler for at give Landbruget nye Gaver; men dette er ganske uværdige Arbejdsforhold for Landbruget, der skal føde hele Befolkningen.

Der arbejdes fra Morgen tidligt til Aften silde i Bedrifterne, men Erhvervet kan ikke tjene til Livets Ophold for sig selv. Nu maa der efter min Mening sættes en Stopper for denne urimelige Politik. Slagterierne har stillet Krav om en Sterlingkurs paa mindst 22,40 og en Erstatning for Tabet, der er lidt i den forløbne Tid, og de har bebudet Iværksættelse af Foranstaltninger, saafremt Regeringen ikke opfylder disse Krav. Jeg vil sige til Regeringen, at Slagteriernes Krav er rimelige, og